IV. Двайсет и пети Февруари.

Студ-но бяше много люто. На небето
луцкав
~~нощ~~ звезды-тѣ. Нашия Ученикъ Чичка,
ни-ѣ всичко пущувъ.

— Сурва.

Туй хвърли сичко вън ~~въ~~ на ко-
йскара порта прѣзъ улицата-тѣ.

— Пазъ-пазъ! пазъ-пазъ! се чуваше
гмери отъ сурва.

Туй посрещна нова година. Седна
око що ~~дѣлна~~ Двайсет.

— Трапара-ра! оркестъръ се ~~бъркотия~~-ха.
Голѣмъ Пашенекъ Ученикъ се сиря
редъ градскитѣ вѣрта. Ученика-тѣ
вѣсе 12 ~~ученика~~ Ученицата. Всичкия
ѣвда вѣтре отъ ~~вѣ~~ вѣрта.

— Ура! ура! викаше ~~ѣвда~~ ѣвда-та на
ѣръ къщи, дѣто ~~праздну~~ праздноуваше нова
година. — Ура ура!

Изъ първия ударъ на срѣдношя, великия вѣрхъ
порти ~~ѣ~~ Ученикъ да се здравосъвкатъ. Сре
Нова.